

København K, d. 24. marts 2025

Debatindlæg: Partnervoldens ofre bliver svigtet – vi har brug for en revolution i hjælpen

Af Manja Sørensen, tidligere stalking- og voldsudsat, Stifter og medejer af Ofre i Fokus og Danmarks første online krisecenter Club-Eline.

Skammeligt, grotesk og direkte pinligt. Sådan lød det fra en samlet opposition, da de for nylig reagerede på, at Danmark er blandt de fem EU-lande med mest partnervold. Jeg kunne ikke være mere enig. Men vi har ikke brug for mere politisk forargelse – vi har brug for handling.

Jeg har selv oplevet at være udsat for stalking, hvor politiet ikke tog min situation alvorligt, hvorfor det lykkedes min stalker at kidnappe mig, hvilket resulterede i en henrettelsessituation og vold, da denne mandsperson var forelsket i mig og ikke kunne acceptere, at jeg ikke ønskede kontakt fra ham. Alt foregik med fuldt overlæg fra hans side. Han vidste, at han var sygeligt jaloux, men mente, at der måtte være ”regler”, indtil han kunne glemme mig. Ellers kunne han ikke garantere for følgerne.

De regler gik jeg selvfølgelig til politiet med, dokumenterede alle trusler, hændelser, hærværk mv., men lige lidt hjalp det. Det var aldrig rigtig en sag for politiet. Det ville ende i påstand mod påstand – og det ville gøre ham mere sur hvis jeg anmeldte, var meldingen fra politiet.

Stalking- og voldsudsattes vilkår er ikke en prioritet hos politiet, da de til dels ikke forstår dynamikken og konsekvenserne – og da disse opgaver ikke er prioriteret fra politisk side i opnåelse af måltal for området.

Hjælpen er et lotteri – og mange taber

Lad os sige det som det er: Systemet er ikke gearret til at hjælpe ofre for stalking og vold. Det er et tilfældighedsspil, hvor din adgang til hjælp afhænger af, hvor du bor, hvem du taler med, og om timingen passer ind i de eksisterende tilbud eller måltal for området.

For mange voldsudsatte er den eneste mulighed for rådgivning at tage midlertidigt ophold på et krisecenter. Men hvad hvis man – som mange – ikke ønsker eller har behov for at flytte fra sit hjem? Hvad hvis man har børn, job eller blot ønsker at få hjælp uden at forlade sin hverdag? Så ender man på en venteliste til ambulans hjælp, som i nogle tilfælde er op til **syv måneder lang**.

Prøv at fortælle en kvinde, der lever i konstant frygt, at hun må vente syv måneder på at få hjælp. Det er ikke bare utilstrækkeligt – det er livsfarligt.

Politiets svigt: “Vi kan ikke gøre noget”

Jeg har selv stået på en politistation og bedt om hjælp, mens en voldsparat type jagtede mig. Jeg har hørt sætningen, som så mange andre ofre har hørt: **“Vi kan ikke gøre noget, før der sker noget”**. Når en kvinde bliver stalket, får dødstrusler eller oplever psykisk vold, bliver hun ofte mødt af et system, der ikke tager det alvorligt. Først når hun står med fysiske skader – eller i værste fald ikke

længere er her – kommer reaktionen. Hvor meget skal vi som samfund acceptere, før vi begynder at handle tidligere?

Ofrene hører vi sjældent fra – og ofre for partnerdrab hører vi naturligvis slet ikke fra.

Det her kræver politisk handling – nu

Det er på tide, at vi stopper brandslukningen. De forurettede kan ikke vente på at lovgivningen ændres, så derfor har Ofre i Fokus taget initiativ til det online krisehjælpstilbud som tilbydes:

- Let tilgængelig ambulans hjælp – Ingen skal tvinges til at bo på et krisecenter for at få adgang til rets- og voldsfaglig rådgivning. Rådgivning fra relevante fagpersoner, som et landsdækkende tilbud, der kan tilgås online, uanset hvor man opholder sig.
- Behandlingsgaranti for stalking- og voldsudsatte – Er man netop sluppet ud af et voldeligt forhold, så kan man ikke vente i syv måneder på hjælp. Vi har behandlingsgaranti for kræftpatienter – hvorfor ikke for stalking- og voldsudsatte?
- Specialiseret træning af politi og myndigheder – Stalking, psykisk vold og fysisk vold skal tages meget alvorligt, da det har store konsekvenser, ikke kun for den enkelte men for samfundet generelt. Det kræver, at politi, bistandsadvokater, sagsbehandlere og domstole får den nødvendige viden og redskaber til at handle effektivt.

”Jeg er langt fra alene om mit møde med politiet. I det nystiftede online krisecenter har vi på tre måneder rådgivet mere end tohundrede stalking- og voldsudsatte, som oplever samme svigt. Eksemplerne er mange – vores medlem, som forgæves bad politiet om hjælp, mens hendes ekskæreste sad i bilen udenfor hendes hus. Eller vores medlem, der blev rådet til at ”lade det ligge” – indtil den dag hendes ekskæreste forsøgte at tage hendes liv. Eller vores medlem som havde brudt med volden, gjort alt forbi, men blev stalket og en dag overfaldet på åben gade, da hun var blevet fortalt, at det havde store konsekvenser for ham, hvis hun anmeldte.”

Vi har ikke råd til at vente længere

Partnervold er ikke et privat problem – det er et samfundsproblem. Det koster liv. Det ødelægger familier. Det har enorme økonomiske konsekvenser. Når man svigtes af systemet, bliver det svært at passe sit arbejde og familieliv. Man føler sig let udstødt og mindre værdig i et samfund, der burde beskytte én.

Jeg har selv overlevet systemets svigt. Men der er alt for mange, der ikke gør. Vi har ikke brug for flere sympatierklæringer – vi har brug for reel handling. Alt andet er for bekostningstungt!